Ч. 78. Субота 24 (11) цьвітня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полуднї.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — З Туреччини. — Різня Вірмен.

Рада державна, як ми вже доносили, збирає ся на весняну сесию дня 27 с. м. Президент ґр. Паттай видав оповіщене про дневний порядок першого засїданя, на котрім уміщена тільки одна справа, а то: звіт народо-господарскої комісиї про зміну і доповнене промислового закона. Очевидно не хотів президент випереджувати наради клюбових предсїдателїв, котрі постановлять, які справи належали би з проґрами робочої насамперед полагодити. Наглї внесеня в мартовій сесиї в части полагоджені, в части взято їх назад, але мабуть тепер знов вирину́ть такі внесеня з ріжних сторін, хоч нема наміру подавати тепер такі внесеня в обструкцийних цїлях, бо навіть чеські радикали остерігають перед поворотом до обструкцийної тактики. Також і рускі посли дійшли до переконаня, що обструкция послужила лише польскому Колу для осягненя успіхів в тих двох роках і тому на першім засїданю руского клюбу мають нарадити ся, якими би то иншим способом руский клюб мав зазначувати своє невдоволене правительству.

Можна отже сподївати ся, що тепер державна рада не стрітить ся з перепонами в законодатній роботї.

Перше читане відбуде ся що до отсих предложень буджет, предложене про кредит на сплату 54 мілїонів корон Туреччинї, язикові начерки і румуньский торговий договор. Предложене про суспільне обезпечене відослано без першого читаня до комісиї. Нїмецкі сторонництва будуть наставати на те, щоби як найскорше відбуло ся перше читане предложень язикового закона і окружного подїлу Чех. З впливової сторони відраджують Чехам опирати ся першому читаню тих предложень, можливо отже, що Чехи ще розрадять ся, щоби не допустити першого читаня тих предложень. Для обрад над буджетом буде предложене внесене на скорочене поступоване; можна сумнївати ся, чи поведе ся ухвалити правильний буджет. Мабуть скінчить ся таки на провізориї.

Др. Крамарж в статї про полїтичне положене виступив у своїм дневнику „Den“ против радикалїзму.

„Поважнїйше, як у нас було звичаєм — пише той провідник молодочехів — треба тепер призадумати ся про сучасне положене. Давнїйше мали ми на те лише оден спосіб: радикальний опір! Здасть ся, що як раз той спосіб в своїй простотї приніс би нинї найменше добра. Обставини дуже змінили ся.

„В державній радї сегодня нема місця для катастрофальної полїтики. До сего недоставало відваги тодї, коли положене було більше як критичне, — сегодня на дневній черзї стоїть суспільне обезпечене і журба, щоби державної ради знов не зачинено. Знищене державної ради не довело би отже до цїли, лише до пораженя радикальної полїтики. Скріплені заграничним положенем Нїмцї не потребували би нїчого, як щоби Чехи вибрали самих радикалів і тим способом самі виключили ся з всякої комбінациї полїтичної — а тодї правительство потребує оперти ся лише на Нїмців в надії, що у Поляків найде також і тодї піддержку, наколи би они формально не творили більшости з Нїмцями. Нерозумним радикалїзмом допомогли ми в не свою пору повалити кабінет бар. Бека. Для бар. Бека було правительство з Чехами основним услівем полїтики. Бар. Бінерт готов без або против Чехів правити, наколи лише чеські мінїстри без важних портфелїв на зверх надають єму осьвітленя безсторонности.

Після нечуваних похибок Анґлїї, Росиї

44)

Небезпечна тайна.

З анґлійского — Чарльса Ріда.

(Дальше).

Слїдуючий день мав стати дуже неспокійний і повен занятя. Полковник Кліффорд, котрий несподївав ся, що недуга єго сина і гостя так довго потягне ся, запросив був Джіна Девіса і прочих людий, котрі заняті були при ратованю та й тих копальників, котрі на стілько були подужали, що могли прийти на пир, котрий мав відбути ся на великій площи серед парку. Коли побачив, що Вальтер і Гоп не будуть могли явити ся на пирі, жалував дуже, що так вчасно визначив день на угощене, але не міг вже єго відкликати. Один з великих реставраторів в Дербі мав доставити страв, домашна кухня мала також до того причинити ся, а пива мав доставити таки власний бровар полковника. Полковник сподївав ся також і приїзду Бартлїя, котрий заповів ся листом слїдуючого змісту:

„Пане полковнику — кающий ся чоловік просить вас, щоби єму вільно було до вас зблизити ся і зложити на ваші руки відповідну єго средствам суму відшкодованя. Підоймаю ся виплатити Вальтерови Кліффордови зараз двайцять тисячів фунтів, котрі я єму так довго не хотів віддати, разом з пять процент провізиєю. Гроші ті, що правда, принесли менї за той час, від коли я їх уживав, далеко більше, але гроші, як то я тепер переконав ся, то ще не щастє.

„Мої гроші, ізза котрих не лиш мій приятель мало що не пожив смерти, але й єго донька, одинока на сьвітї людина, котру я люблю з цїлого серця, стали менї тепер осоружні і ненавистні. Я роздам їх в дарунку вам і Гопови за житя під тим одиноким услівем, що будете менї аж до кінця житя давати з доходів мого підприємства що року таку суму, яку будете уважати за відповідну для основателя. Та й то хочу мати лиш до смерти, бо по моїй смерти все, що маю на сьвітї, лишу в спадщинї любій дитинї, котра тепер стала вашою невісткою і може вже не хоче тепер й подивити ся на того заблудшого чоловіка, котрий отсе пише.

„Коли на то годите ся, то хотів би я радо задержати ту фарму з кількомасот акрами ґрунту, на котрім би я займав ся садженем ярини і садовини, так, щоби я на конець мого житя мав якесь занятє, далеке від торговлї і сполученої з нею покуси“.

В наслїдок того листу уложено основну угоду і виготовлено єї, а Бартлї був написав, що приїде до Кліффордового двора, щоби єї підписати і при сьвідках потвердити.

Около девятої години вечером явив ся ще був один з тайних аґентів полїцийних, щоби полковникови щось розповісти. Єго товариш викрив в гостинници „під сїро-бурою юровою“ небезпечного злодія, котрий прибирав собі вже всїлякі імена, але котрий знаний був полїциї під іменем Марка Badді. Задлятого, що він умів розмовою дуже забавляти, єго в гостинници були дуже полюбили, але він там певно не для приятности перебував, лиш очевидно в тім намірі, щоби для сеї або тої злодійскої ватаги вивідати добру нагоду до обікражі. Там добачили, що він сего дня поговорив був з якимсь сьвященником кілька слів, а що єго знакомі певно не належать до стану духовного, то они здогадують ся, що той панок то якийсь єго товариш.

— Що за розумна людина! — відозвав ся полковник.

— Хто такий, пане? — спитав полїцист, котрий то вчув.

— То я лиш так собі! — сказав старий панок. — Але я на завтра в само полудне сподїваю ся якогось ніби сьвященика. Щоби-сте під ту пору були на площи, де забава, аби я вам на случай потреби міг дати знак.

Отже коли Монктон виїзджав зі своїми батериями, лагодили ся єго жертви до оборони, хоч могли то лиш загально робити, бо они не виділи своєї дороги так ясно перед собою як видїв єї їх ворог.

Велика гостинна комната полковника Кліффорда була 50 стіп довга а 30 широка; кількома скляними дверми виходило ся по трох низьких камінних сходах, з котрих середні були ширші як бічні, на велику площу зарослу муравою. З внутром дому була тота комната сполучена двома дверми з тяжкими портиерами і сюди входило ся до двох менших комнат, котрі до сеї припирали.

На другий день около дванайцятої годи-

і Сербії, котрі всї разом загнали Австрию в рамена Німеччини, повинні ми Славяни дуже обережно обминати такі похибки тактичні. Розходить ся також о язиковий закон, а політика, котра би змагала до здержаня розправи над тим законом, не давала би ніякої певности. Розумнїйше було би подумати про те, щоби не найшла ся більшість, котра би притакнула подїлови нашого королївства. Тепер настало зовсїм инше положене і для нас, зовсїм инше, як було перед великоднем. Коли засадничо радикальна полїтика і перше була анахронїзмом, то в нинїшнім положеню була би она дурницею і тяжким гріхом на ческім народі.

Нинї, в день торжества селямлику мало упасти рішене о судьбі турецкого володаря і народу. Ще перед 48 годинами можна було запускати ся в здогади, нинї то слово вже упало вчаснїйше і де инде, а іменно — в Сан Стефано. Постава наближаючих ся войск була для збунтованого войска і прихильників деспотизму найлїпшим доказом. О кровавій борбі вже нема бесїди, на цїлій лїнїї видко лиш уступки і утечу зрадників перед грозячою їм карою. Столичні войска зложили присягу на конституцию. Сам, на боцї, лишив ся лиш султан в своїм Ілдіз кіоску в окруженю яких 4 тисяч залоги. Гадає ще о удержаню керми державної в своїх старечих руках і висилає своїх поплечників на переговори з народом, котрий постановив і над ним зробити суд. На ті переговори, здаєть, ся вже запізно. В Сан Стефано радили вчера вечером народні збори з дуже знаменним порядком дневним, а то: уступлене султана і згода на роботу солуньских войск. Другу справу полагоджено одноголосно, судьба першої ще не порішена. Єї полагодить палата послів і сенат нинї. О скілько можна здогадувати ся з телеграмів і вістий, які надходять з Константинополя, рішене випаде для султана некористно.

Многі достойники, навіть з посеред давного правительства, покинули султана і прилучили ся до молодотурків. Положене султана, як здаєть ся, незвичайно грізне, будучність єго непевна і треба бути приготовленим на всякі можливости. Однако треба і то ствердити, що султан має богато прихильників, особливо між низшими верствами населеня.

Після консулярних депеш, число жертв різнї Вірмен у вілєтї Адана виносить 15.000. Між жертвами єсть богато жінок і дїтий. Цїлі села знищені. Власти домагають ся від вірменьского епископа зложеня заяви, що ту подію спричинили вірменьскі революціонїсти і грозять на случай відмови поубиванєм всїх оставших при житю Вірмен. Вірменьске населене дуже зворушене і занепокоєне. До сего зворушеня відносить ся мабуть чутка, що вірменьский комітет революцийний возьме ся до бомб і відплати за різню, скоро Молодотурки помирять ся з султаном, котрому Вірмени приписують вину різнї в 1895 р. Чутка та не відповідає фактам, позаяк Вірмени знають, що провокация викликала би велику різню зі сторони магометан, котрі творять величезну більшість і суть добре узброєні.

ни виглядала ся комната і тераса перед нею та зелена мурава з заставлеными на ній столами мов би лиш місце веселости і розкоши а нїхто не був би сподївав ся, що тут крила ся так велика журба і що в тих чотирох стїнах знайдуть ся небавком покаяний грішник і непоправний падлюка.

Перший, що тут прибув, то був Бартлї зі своїм сьвідком. Полковник Клїффорд приймив єго дуже ласкаво і дружно та попросив зайти поки що до сусїдної комнати.

Треба ще було другого сьвідка, за котрим пішов Джон Бакер а Бартлї і полковник лише що були сїли і зачали ще раз прочитувати угоду, коли якийсь слуга вніс білєт. На нїм було написано: „Всечестний Аллен Мередїт“ а під сподом жіночим письмом: Панї Вальтер Клїффорд.

— Просїть їх зайти до середини — приказав полковник і увійшов до сальону.

В сїй хвили розсунула ся згадана повисше тяжка заслона і Ґресї, що вчула заїзджаючий віз, спитала: Вже прийшли?

— Так — відповів полковник. — Побудете може тут і приймете їх?

— Нї, нї! — відповіла Ґресї перепуджена. — Хочу лиш побачити їх з поза занавіси і в тій цїли зробила я собі малесеньку дірочку. Сказавши то, щезла поза занавісою.

Слуга отворив двері і увійшов якийсь сьвященик, що вів попід руку якусь чорноволосу, все ще хорошу, поблїдло але добре убрану даму, котра хоч була зворушена, то все таки не стратила відваги.

— Прошу, сїдайте — сказав полковник а по хвили додав: — Отже то ви віддали ся були дня 11 червня 1861 за якогось пана Вальтера Клїффорда?

— Так, пане.

— А можна би вас спитати, як довго ви опісля з ним жили?

Дама закрила собі лице руками. Того питаня не сподївала ся і не знала що відповісти, длятого зачала надумувати ся, але Монктон зручно їй помагав, зачавши єї жалувати та відозвав ся: От видите, бідна жінка, бідна жінка!

— Він покинув мене вже на другий день і від тої пори я з ним вже не виділа ся — відповіла она.

Тут вмішав ся знов Монктон, бо єму здавало ся, що занавіса коло дверий порушила ся. — Вибачте — сказав він — але менї здає ся, що хтось нас підслухує! — Сказавши то, пішов до дверий і заглянув поза занавісу, але не знайшов там нїчого, бо Ґресї побачивши так красну і поважну даму, змінила зараз свій плян. Побігла до батька, щоби єго порадити ся, що і як має робити. Він порадив їй, щоби вертала зараз на своє місце і уважала на того сьвященика а не на даму.

Підчас єї неприсутности приступив до склянних дверий другий сьвященик, а побачивши, що полковник не сам, відступив ся. Той смирний духовник був собі в щоденнім житю тайним аґентом поліцийним. Він в тій хвили переконав ся, що то товариш Ваддіго, на котрого він мав звертати свою увагу; але що полїция ходить звичайно своїми дорогами, то він казав Джімови Дaвісови, з котрим був познакомив ся, пильнувати дім від тої сторони, де виходило ся на терасу, бо казав, там в серединї знаходить ся шибеник а сам обійшов будинок і станув собі коло головної брами, куди мусїв переходити той чоловік, на котрого він підсїв, бо хоч тепер не мав ще права арештувати сьвященика, то все-таки лагодив ся вже на то, що полковник дасть єму знак до того.

Але ми перервали розмову полковника Клїффорда зі своїми гостями.

— Як ви впали на ту гадку, що той зрадливий Вальтер Клїффорд то якраз мій син? — спитав полковник.

— Я і сама того не знаю — відповіла дама і стала розглядати ся по комнатї; — вже навіть приходить менї на гадку, що може то не ваш син. Він був високого росту, майже так великий як ви, дуже хороший.

— Може маєте які листи від него?

— Я мала дуже богато, але не всї ховала.

— То може преці маєте деякі? — допитував ся полковник.

— Маю ще може яких двайцять — відповіла она віби ось так собі простодушно і додала: Але до чого би они вам придали ся?

— Як можете так питати ся — відозвав ся тут Монктон. — Полковник Клїффорд має рацию, коли хоче видїти ті листи, бо преці пізнав би письмо свого сина а то дало би доказ, чи ви правду кажете чи нї. Мушу отверто сказати, що як би ви тих листів не показали, то я жалував би того, що підняв ся вашої справи.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 23-го цьвітня 1909.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував концепістів Намістництва: Людв. Куриловича, Стеф. Новака, Каз. Подобіньского, Ал. Стрільбицкого і Єрон. Жарлїньского комісарями повітовими, а офіцияла департаменту рахункового Намістництва, Ів. Кржисяка, концепістом Намістництва.

— **Дрібні вісти.** На львівскім університетї установлено лекторат вимови. Учителем буде пан Юлїй Теннер, котрий вже заповів на лїтний курс виклада по 2 год. тиждчево. — П. Емілїя Коханівска, властителька більшої посїлости у Волчищовичах мостиского повіта згубила полярес, в котрім було 45 К. і 2 срібні фіґурки сьв. Йосифа і сьв. Антония, патрона згублених річий. — П. Анна П. згубила золотий дамский годинник і срібний ланцушок з дармовисом вартости 100 К. — Знайдено один полярес, в котрім було 144 К і другий з 224 кор. — Полїция придержала на ул. Казимирівскій якогось коня, що блукав по містї і віддала єго комісариятови II части міста. — З Клевленд в пів-нїчній Америцї доносять, що страшенний вихор знищив богато домів і церков. Згинуло також кількоро людий. — Польска ґазета Kraj видаваня в Петербурві, а основана пп. Еразмом Пільцем і бл. п. Спасовичем в 1882 р. перестала виходити. Був то орґан польских угодовцїв. — В Давидові і Жиравцї ширить ся тиф черевний. — Росийский консуль Пустошкін, котрий донедавна займав посаду у Львові, а з причини шпіґуньскої справи Мончаловского мусїв уступити, одержав таку саму посаду в Швецїї і вже не верне більше до Львова. — В скільских горах тамтого четверга в само полудне коли падав густий снїг, зачали рівночасно бити й громи.

— **В Збаражи** відбудуть ся дня 1 мая надзвичайні загальні збори філїї „Руского Товариства педаґоґічного“ в домі читальнї „Просьвіти“. Початок о 4 годинї по полудни. На дневнім порядку між иншим: Звіт відчитової комісиї, звіт делеґата з загальних зборів Рус. Тов. Педаґоґ. у Львові, звіт з госпітациї школи в Новиках, основане паралєльок з українською викладовою мовою при 6 клясовій школї в Збаражи і устроєне концерту в Збаражи. — Тогож дня від год. 6 відбудуть ся збори окружного відділу учительскої „Взаїмної Помочи“.

— **Запав ся костел в землю** в містї Іноврлаві в Познанщинї. Із землї вибухла рівночасно вода і залила весь простір, де стояв костел. З людий нїхто не потерпів, хотяй се була велика пятниця, бо люде, почувши підземний гук і побачивши зарисовані стїни костела, вийшли завчасу з него. Причиною того незвичайного явища є очевидячки вода, що підмила фундаменти нового впрочім костела, котрого будова коштувала тому 4 роки 400.000 марок. Костел запав ся по сам дах і нема надії видобути єго з землї. Крім того небезпека западеня грозить приходству.

— **Цїле майно миши з'їли.** Що більших гроший не треба нїколи дома держати, се річ давно звістна, хоч нашї люди все ще не можуть до того привикнути. Насамперед гроші зложені в якій касї ощадности або в якім товаристві фінансовім збільшають ся, бо приносять проценти а відтак анї злодїй їх не вкраде анї не з'їдять миши, як ось стало ся сими днями одному господареви в Двілєн в Прусах. Перед якимсь часом продав він кусень ґрунту за 2800 марок (3360 К) і гроші, самі банкноти сховав у себе дома. Коли сими днями хотїв гроші перечислити, побачив зі страхом, що миши з'їли єму цїле майно лишивши з банкнотів лиш самі кусники. Нещастє на деяких банкнотах остались ще були числа і банк державний вернув єму 2000 марок, але 800 марок, що були зложені росийскими банкнотами, таки зовсїм пропали.

— **Конкурс.** Руске Тов. Педаґоґічне розписує отсим конкурс на запомогу з фондациї Романа Алексієвича. Першеньство до запомоги мають: а) Зовсїм убогі сироти по учителях шкіл народних, які взірцево ведуть ся і роблять дуже добрі по-

ступи в науках; б) зовсім убогі вдовиці по учителях шкіл народних, котрі дітий свої до шкіл посилають, а аж по них: в) убогі учителі шкіл народних, а передовсім ті, котрі посилають до шкіл свої діти. Подання треба вносити до дня 31 мая 1909 р. на адресу: Руске Товариство Педаґоґічне у Львові ул. Мохнацкого ч. 12.

— Крадежі і вломи. До склепу годинникаря Баруха Друкера при ул. Городецкій ч. 73 вломили ся невислїджені доси злодії і вкрали 140 срібних та ніклевих годинників, відданих сторонами до направи. Шкода виносить около 700 К.— Онодїшної ночи вломили ся невислїджені доси злодїї до податкового уряду в Рожнїтові коло Долиня. Саме тоді переходив улицею жандарм Гаєвский і замітив, що в середині податкового уряду є якісь непрошені гості. Для безпечности післав нічного сторожа до найблившої станиції по поміч жандармерії. Заки однак поміч прибула, злодії зачули, що їм грозить і втекли через вікно, стріляючи до жандарма. На місци влому остали лише знаряди до розбиваня кас.

† Померли: Бувший управ. Міністерства скарбу і шеф секциї на пенсиї бар. Йоркаш Кох помер у Відни на запалене легких.

— Два огні у Львові. Вчера в полудне вибух огонь у фабрацї Zdrowie при ул. Крижовій. Займило ся опаковане від фляшок в шопі, що служить за склад на фляшки, а до котрої припирає кузьня. З кузьні залетіла искра і спричинила огонь, котрий однак борзо пригашено. — Грізнїйший огонь вибух був по полудни около 5 год. при ул. Краківскій ч. 7. Займило ся було на поді трипоперхової каменицї і спершу зачав лиш бухати густий дим крізь подові віконця, а відтак блиснула і полумінь на даху і небавком величезним стовпом підняла ся в гору. На місце пожежі явили ся зараз сторожи пожарні міска і охотнича, а відтак поліция та поготівля войскова. До яких 20 мінут угашено огонь на стільно, що можна вже було вирубувати спалені бальки і дошки та викидати всїляке надпалене ломоте вложене на поді. Поменші предмети як також біле розвішене до сушеня на поді вгоріли. При скиданю повирубуваних бальків нароблено богато шкоди через повибиване шиб у вікнах, поломане лїхтарень та вивісок склепових. Причина огню неввістна, а загальну шкоду обчисляють на 10.000 К. Погорівший дім єсть власностию б. реставратора В. Бравнера.

— Реформа православної церкви в Австро-Угорщинї. З Відня доносять, що наслїдком прилученя Босни і Герцеґовини наступлять деякі переміни в православній церкви. Всї православн' епархії в Босні і Герцеґовинї, в Дальматиї і Хорватії будуть сполучені в одну митрополію, на чолї котрої буде поставлений карловицкий патріярх. Митрополія та буде складати ся з девятьох епархій; чотирох босаньско герцеґовиньских, двох дальматиньских і трох хорватских. Сербскі православні епархії на Угорщинї будуть відділені від карловицкої епархії і для них буле основана в Будапешті так звана будиньска митрополія і тамошний епископ буде мати титул угорского митрополита. На Буковині буде установлена нова руска епархія, бо черновецка епархія буде виключно румуньскою. В семигородскій румуньскій митрополиї не наступлять ніякі зміни.

— Нещасливі пригоди. У фабрицї дахівок при ул. Янівскій роздушила онодги машина всї пальцї з лївої руки 15-літному Маріянови Маньковскому, занятому в тій фабрицї. Поготівля ратункова подала єму першу поміч.— На будові при ул. Крижовій ч. 32 казав вчера по полудни підмайстер Трочиньский робітникови Мартинови Зембі викидати через вікно на подвіре відрізані кусні бальків, а рівночасно казав єму взяти собі до помочи другого робітника, щоби той стояв на долинї і остерігав надходячих людий. Зємба не зробив так, як єму казано, а викидаючи оцилки, поцілив одним теслю Тому Філяра в голову так нещасливо, що той на місци погиб. Філяр полишив жінку і дїти.

— Наукові досліди самоубийника. В другім хемічнім інститутї університетскім у Відни закінчив житє самоубийством молодий учений, котрий ще до послїдної хвилї робив на собі наукові спостереженя, як ділає одна із найсильнїйших отруй і записував то на папері. Др. Генрих Л., асистент при згаданім інституті, прийшов онодги о 2 год. по полудни до згаданого інститута, де мимо великодних ферий все працював. Коли слуга інститута увійшов о 4 год. до комнати, застав там асистента сидячого на кріслї вже неживого. Закликаний зараз лікар сконстатував лиш смерть. На столі перед самоубийником лежала карточка, на котрій були виписані слїдуючі слова: „Я випив 25 ґрамів циянкалі". Щоби дослідити на собі ділане тої отруї, робив він на карточцї пером черточки і написав до того: „Одна черточка означає пять секунд". На карточцї було 9 таких черточок, отже самоубийник по зажитю отруї жив лиш три чверти мінути. На двох послїдних черточках видко, що они писані вже дрожачою слабою рукою, підчас коли всї попередні зроблені зовсім виразно і добре. По послїдній черточцї дописана стеноґрафічно замітка: „Тепер вже ослабаю". Генрих Л. мав літ 23 і лише що торік зробив докторат *sub auspiciis*. На короткий час перед своєю смертию післав він пневматичною почтою карточку до свого брата інжиніра в міністерстві рільництва, повідомляючи єго, що задля недуги постановив смерть собі зробити та просить єго, щоби він о тім повідомив обережно родичів. Самоубийник в послїдних часах терпів дуже від тяжкої задуми (меляхолії).

Телеґрами.

Відень 23 цьвітня. Комісия для социяльного обезпеченя розпочала нині загальну розправу над законом о социяльнім обезпеченю. Перший промавляв пос. Ельдерш.

Кольонія 23 цьвітня. До „Köln. Ztg." доносять з Константинополя о півночи: На нинїшнім тайнім засїданю в Сан Стефано, в котрім взяли участь посли і сенатори, ухвалено детронїзацию султана 150 голосами. Суть лиш сумнїви що до реченця абдикациї. Шейх-ул-Іслам має приготовити відповідний документ (фешва).

Париж 23 цьвітня. З Тегерану доносять, що повстанцї з Іспагана і Ресита машерують на Тегеран.

Петербург 23 цьвітня. (П. А.) Намістник Кавказу одержав приказ вислати до Тебріса войско в форсовнім марши в цїли охорони тамошних консулів і чужих підданих.

Атини 23 цьвітня. Атиньска аґенция заперечує заграничні вісти о войскових приготовленях в Греції.

Тегеран 23 цьвітня. Ґен. командант войск шаха в Тебрісї скористав з застановленя борби і обсадив важні позициї націоналїстів в одній части міста. Посли анґлійский і російский запротестували против того.

Константинополь 23 цьвітня. „Cour. d'Orient" доносить, що султан єсть нервово хорий. В Стамбулї зачувати, що залога не хотїла зложити присяги.

Константинополь 23 цьвітня. Часописи зачинають поміщати статиї і замітки против султана та притики приготовляючі до зміни. Появляють ся також депеші з цїлого краю о конечности удержаня конституциї.—„La Turquie" доносить, що серед залоги в Їлдіз настав брак дисципліни. Богато вояків складає оружиє. В містї панує доси спокій. Увага цїлого міста єсть звернена на нинїшний селамлик. Великий везир був вчера вечером завізваний до палати, де були також зібрані численні князї. Серед жителів міста говорять отверто о близькій абдикациї султана.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·36,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·46, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·45, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·44, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·16,** 9·35, **2·23,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 31/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).